

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 204.

✓ Ljubljani, v sredo 9. septembra 1891.

Letnik XIX.

P. n. volilcem gorenjskih kmet-skih občin v radovljiškem okraju!

Volilei gorenjski! Soglasno in z veliko navdušenostjo ste si dne 16. avgusta na Bledu na volilnem shodu „Katol.-političnega društva“ izbrali kot kandidata za deželni zbor prezasluznega in velečastnega gosp. župnika **Jan. Mesarja**.

Volitve volilnih mož so večinoma povsod spričale, da je g. župnik **Mesar** zaupni mož celega radovljiškega okraja.

Volilni možje gorenjski! **Jutri, dne 10. septembra**, ste poklicani, da si v Radovljici izvolite svojega zastopnika v deželni zbor.

Podpisano društvo Vam priporoča:

Volite soglasno jutri za svojega poslanca

gosp. župnika Mesarja,

kandidata „Katoliško-političnega društva“.

Ne poslušajte lažljivih govoric, s katerimi nasprotniki begajo poštene volilce. Pokažite s soglasno izvolitvijo g. **Mesarja**, da je vsa Gorenjska na strani „Katoliško-političnega društva“.

Živel! gorenjski volilci! Živel g. župnik Jan. Mesar!

V Ljubljani, dne 9. sept. 1891.

Odbor „Katol.-političnega društva“.

Vera in politika.

Govoril dr. Šušteršič na shodu v Škofji Loki.

V življenju opažam čestokrat, da je delovanje in prizadevanje posameznikov v človeški družbi večten boj za gospodstvo. Vsak skuša pridobiti gospodstvo, postati gospodar, in če že je, skuša svoje gospodstvo razširiti.

Kakor v zasebnem, tako je tudi v javnem življenju.

V javnem življenju opažamo večten boj za gospodstvo, boj, katerega bijejo politične stranke za svoja načela.

In če pogledamo organizovano človeško družbo, državo, vidimo, da nje organizacija obstoji v poglavitnem delu, v gospodstvu.

Na čelu države stoji vladar, ki izvršuje vrhovno vladarstvo v državi. Gospodstvo izvršujejo ministri, namestniki, deželni predsedniki, okrajni glavarji, sodniki, sploh vsi državni uradniki. Gospodstvo izvršujejo deželni glavarji in vsi deželni uradniki. Gospodstvo izvršujejo vsi župani in občinski uradniki. In gospodstvo izvršujejo slednji državni zbor, deželni zbori, občinski zastopi. S kratka: Gospodstvo izvršujejo vse javne oblasti, državne, deželne in občinske.

In to mora tako biti — to gospodstvo je potrebno, potrebno ravno tako, kakor je v zasebnem gospodarstvu potreben gospodar. Brez gospodstva je nemogoč državni red in brez reda je nemogoče uspešno delovanje in napredovanje ljudstva.

Gospodstvo vzdržuje državni red na korist ljudstva. Iz tega sledi, da mora to gospodstvo tako vrejeno biti, da se mora to gospodstvo v resnici tako izvrševati, da je ljudstvu na korist. Le tedaj, ako se gospodstvo tako izvršuje, je zvesto

svoji nalogi, le v tem slučaju je gospodstvo v državi dobro.

Ce je pa gospodstvo dobro ali slabo, če se gospodstvo izvršuje res le na korist ljudstva ali ne, to je odvisno le od osob onih, ki to gospodstvo izvršujejo, odvisno je od tega, če so tisti, katerim je izročena oblast, dobri, to je če so voljni, svoje gospodstvo izvrševati ljudstvu v prid.

Ce so ministri, če so zastopniki ljudstva v javnih zastopih, če so državni, deželni in občinski uradniki v istini dobri, če so si svesti svoje vzvišene naloge, če imajo pošteno voljo, izvrševati izročeno jim gospodstvo le v korist ljudstva, potem je država v dobrih rokah, potem je v državi vse dobro vrejeno, mirnim srcem lahko vsak državljan opravlja svoj posel in mirnim srcem lahko gleda v prihodnost.

V zasebnem življenju je čisto enako. Če na čelu hiše stoji mož, gospodar, ki se zaveda svoje gospodarske dolžnosti, ki je tedaj dober gospodar, potem je cela hiša dobro vrejena; vsa hišna opravila izvršujejo se dobro in blagostanje hiše je zagotovljeno.

To zasebno blagostanje pa je tudi odvisno od državnega gospodstva. Gospodstvo v državi sega globoko v zasebno življenje, v duševni in gmotni razvoj posameznikov.

Ce imamo dobre zastopnike v javnih zastopih in dobre uradnike, imamo dobre postave, in če imamo dobre postave in dobre uradnike, nam je duševno in gmotno blagostanje, v kolikor je sploh mogoče, gotovo.

Nasprotno če imamo slabe javne zastope in slabe uradnike, imamo slabe postave, in če imamo slabe postave in slabe uradnike, je blagostanje ljudstva skoro nemogoče. (Dalje sledi.)

LISTEK.

Sprehodi po praški razstavi.

Napisal Tineto Groga.

VII.

Pa pojdemo nekoliko v nižjo ravnino, naprej na levo proti Bubenču. Tu veje nekaj plemenit zrak, to je tako rekoč aristokratsko predmestje. Deloma v lastnih paviljonih, deloma v skupnih zbirkah, kakor v gozdarski in lovski razstavi so grof Buquoy-Longueval, grof Jaromir Černin, knez Fürstenberg, grof Harrach, grofinja Herbersteinska, princ Hohenlohe-Schillingsfürst, knez Schwarzenberg, grof Sylva-Tarouca, grof Thun-Hohenstein, grof Thurn-Taxis, knežinja Auersperg, knez Hanauski, princ Lobkovic, knez Kinsky, grof Paar in kdo šteje rodove, vé imena! Kakor se po imenih že sodi, imovite rodovine, a kažejo tu ne le bogastvo svoje, ampak tudi napredek posebno v poljedelstvu, umnem gozdarstvu in pogozdnem lovu.

Zlasti po nalašč izbrani zvonajnosti, kakor po bogati zbirki vinoreje, ribolova, kartografskih del in drugih znamenitostij odlikuje se paviljon grofa Thuen-Hohensteina, cesarskega namestnika v Pragi. — Zvezdavo ogleduje ti tudi občinstvo enako lični paviljon grofa Harracha, v katerega srednjem, prostornem delu je poleg dolge vrste izdelkov domačih obrtov, lesorezbarstva, sodarstva in enakega tudi diorama, ki predstavlja vodopad Labin, krog te podobne pa je vsakojaka divjačina, skalovje, obvodno

grmovje, drevesna debla itd. Zraven tega prostora se vidi po vzgledu češke „chalupe“ kmečka soba iz visokega hribovja krkonoškega po resnici ponarejena: v kotu kravarica ravno mleko dela, vstopil da je ravnokar lovec, sodil bi, da je divji (divjačine tat), ki ponosno dekletu ustreljeno kozo nasproti moli.

Tudi bogate zbirke za gozdarstvo in društva v varstvo lova in divjačine po Češkem, vsaka v posebnem večjem poslopiju, so večidel od plemstva prirejene. V prvem teh poslopij je zgrajena znamenita piramida iz nabasanih jastrebov, orlov, sokoličev, lisic, kun, risov, srn, jelenov, divjih maček, volkov in drugih zverin med zelenjem in umetnim skalovjem, prav pri tleh pa dva divja mrjasca, ki vsak od svoje strani kar mogoče grdo gledata. Spredaj in ob straneh temu poslopiju pa je nasajenih izglednih drevoredov od knezonadškofijskih posestev, iz gozdarske šole v Pizeku in drugod.

V paviljonu kneza Mavricija Lobkovica izloženi so pridelki in izdelki vseh knežjih posestev in pivovarn, knežji uradnik pa vabi obiskovalca, da poskusi Bilinsko kiselo, tudi knežji izdelek; da se mu ne zamerim, sem jo pokusil in prav slastna se mi je zdela; še boljša je neki, če se prilije vsaj enako množino, ali pa še precej več — mēniškega vina.

Med temi plemenitaškimi razstavami so tudi še: paviljon Boodyjev, znane tvrdke za železne konstrukcije, ves železen, paviljon kneza Hanauskega z izdelki komaraske železarne, dalje oni češkega rudokopnega društva, poseben paviljon za podzemeljske pridelke, premog, zlato, grafit, železo itd.,

in več drugih poslopij večinoma od društev ali od lastnikov fideikomisnih posestev prirejenih.

Blizu v sredi teh zgradb je za strokovjake in nestrokovnjake zanimiv oddelek ribarstvu namenjen. Precej velik ribnjak razprostira se okrog lesenega poslopja, švicarski domačiji podobnega; do poslopja samega pride se čez lesen mostič, raz katerega je pripravno v ribnjak gledati; tam se vidijo jezerski som, velika mrha, dva metra dolg, poldrugi stot težak, manjše ribe krog njega so temu roparju malo kosilce, kadar se mu poljubi; zato bi ne bilo dobro v koži teh rib biti. V hišici sami te zanimajo v polukrogu vrejeni akvariji, po katerih se v vsakem po več živih rib, karpov, ščuk, sulcev in drugih, nekaterih pravih velikanov giblje, ki na videz prav požrešno svoja žrela odpirajo. Vidi se tudi posameznih živalij, n. pr. jegulje biologijo predloženo, dalje popolna zbirka vseh po Češkem se nahajajočih rib, model ribnjaka, katerega ravno razpuščajo, v globini mreže nastavljajo in vlovjeno v ribičevo hišico na bregu spravljajo, dalje mnogovrstne zbirke vsakega le mogočega orodja k ribjemu lovu potrebne. Pri vходу na levi pa stoji na tleh nabasana vidra, tako živi podobna, da vsaka ženska, katera jo nanagloma zagleda, vikne iz strahu, da bi je ne vgriznila; zraven nje so zanjke, v katere naj bi se vlovila; od tod dalje so pri tleh ob steni obešeni raznoteri škodljivci in preganjanci vžitnih rib. Posebno večje žive komade v tem oddelku opazuje domače in vnanje ljudstvo z mnogim zanimanjem. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. septembra.

Notranje dežele.

Katoliški shod. Ko je bil na Dunaju pred dvema letoma katoliški shod, se liberalnemu mestnemu županu ni zdelo vredno, da bi v imenu mesta pozdravil shod. V Gradcu je bilo ob letošnjem katoliškem shodu ravno tako. Graški mestni zbor je pa še skušal s svojimi sklepi shod preprečiti ali vsaj otežiti mu zborovanje. Tako v katoliški Avstriji! Ko je pa bil katoliški shod v Gdanskem, je župan dr. Baumbach, ki je protestant in napredniški državni poslanec, katoliški shod pozdravil jako presrečno. Pruski protestant je osramotil graškega župana katolika dr. Portugala. Prvo sejo katoliškega shoda v Gdanskem je pa tudi počastil nadpredsednik (namestnik) Gossler, ki je bil prej učni minister. Mari ni sramotno za Avstrijo, da v Nemčiji znajo bolje ceniti važnost katoličanstva.

Prihod cesarja na Češko. V Liberci hoče jako mnogo Čehov iz nemških krajev na Češkem pozdraviti cesarja in mu predložiti svoje pritožbe posebno zastran pomankanja čeških šol. S tem bi Čehi tudi vladarju dokazali, da zaključenega nemškega ozemlja ni, temveč po vsem Češkem bivajo tudi Čehi, če tudi so v nekaterih okrajih v manjšini. Seveda je vprašanje, če bode vladar tudi Čeha vsprejel. Kakor na Reki in v Celju bodo morda tudi v Liberci oblastva skušala zaprečiti vsprejem čeških deputacij. Mestno oblastvo v Liberci Slovanom ni posebno naklonjeno.

Stoletnica kronanja cesarja Leopolda kraljem češkim se je v Pragi mirno izvršila. Ker se mestni zastop ni udeležil te slavnosti, ki je bila le mladočeško delo, je slabo izpala. Razstava je bila še slabše obiskana, nego druge nedelje. Pri tej priliki se je videlo, da so Mladočehi pri narodu zgubili že mnogo vpliva, da narod sam spoznava, da njih postopanje nikakor ni umestno in narodu v korist. Nameravane demonstracije so popolnoma izpodlele.

Shod mladočeških zaupnikov je bil v nedeljo v Pragi. Na tem shodu se je pred vsem razpravljalo o nasprotstvu mej poslancema Kramarjem in Vašatyjem. Stvar se je tako poravnala, da se je krivda zvrnila na staročeške liste. Kramar je trdil, da ni tako govoril, kakor so poročali staročeški listi, Vašaty je pa potem izrekel obžalovanje, da je Kramar napadal. On je bil zapeljan po časopisih. Ko bi bil vedel, kako je Kramar prav za prav govoril, ne bil bi ga napadal. Sklenilo se je, da Kramar in Vašaty v „Narodnih Listih“ s posebnimi izjavami pojasnita vso stvar. S tem je bila ta stvar končana. Omeniti pa moramo, da so vsi listi sprva Kramarjev govor tako tolmačili, kakor so ga staročeški, in je torej jasno, da mladočeški poslanec le hoče nekatere stvari utajiti, druge pa zasukava. Shod zaupnikov je tudi izrekel, da je vsa mladočeška stranka jedina, kar se seveda čudno strinja z nasprotujočimi izjavami mladočeških poslancev po volilnih shodih.

Vnanje države.

Srbija. Zaprla se je v Belemgradu učiteljske družbe sv. Save, katero je imelo namen, odgojevati učitelje za Staro Srbijo in Makedonijo. Ta šola ni imela posebnega uspeha, temveč je le dajala povod raznim škandalom. Družba je poslednji čas bila postala nekako orodje naprednjakov. Tudi je s svojo srbsko propagando v Makedoniji škodovala dobrim odnosom mej Srbijo in Bolgarijo.

Rusija in Francija. Mnogo se ugiblje, če se je mej Rusijo in Francijo sklenila kaka zveza ali ne. „Figaro“ sedaj vé povedati, da se ni podpisala nobena pogodba. Ustno se je pa nekaj dogovorilo. Rusija bode Francoze podpirala, če jih napadejo Nemci, toda le pod dvema pogojem, če se v Franciji ne začne agitirati za Boulangerja in če radikaleci ne pridejo na krmilo. Taka zveza bi za Francoze pač imela malo vrednosti. Dokler bode v Parizu vladali zmerni elementi, se itak ni bati, da bi Nemci napali Francijo, ker za to nemajo nobenega povoda. Vojna bi se le začela, ko bi v Franciji radikalnejši elementi dobili moč v roke in nazaj jeli zahtevati Alzacijo in Loteringijo.

Rusija. Ker je prepovedano izvažati rž iz Rusije, začeli so v velikej množini izvažati iz Nemčije ržen kruh. Pričakuje se pa, da bode ruska vlada prepovedala izvažanje rženega kruha, ker bi sicer prepoved zaradi izvažanja žita bila brezvspešna.

Turčija. Še vedno ni prav jasno, zakaj se je premenilo turško ministerstvo. Mej drugim se govori, da je šejk-ul-islam dobil peticijo, v kateri se zahteva, da bi odstavili sultana. Ta peticija je imela štirideset podpisov. Na tej peticiji veliki vezir sicer ni bil podpisan, ali sultanu so pa natvezli, da je njen pravi prouzročitelj Kijamil paša. Sultan seveda se ni dolgo premišljal, temveč je kar odstavil velikega vezirja in ga dal zapreti. Koliko je resnice na tem, je kaj težko vedeti, ali vse vesti iz Carigrada zagotavljajo, da prememba ministerstva nima nič opraviti z vnanjo politiko.

Francija. Sedaj, ko so se povsod uvele puške repetirke, jeli so vojaški krogi premišljevati, kako bi vojske kolikor se da varovali proti vojaškim kroglijam.

V Franciji se je vojaška komisija izrekla za ščite iz smesi 9 delov bakra in 1 dela aluminija. Ti ščiti bili bi 6 do 18 milimetrov debeli in bi jih ne prebila kroglija, ki bi iz daljave priletela.

Nemčija in Italija. Na prošnjo italijanske vlade je prevzela Nemčija varstvo Italijanov in njih interesov v chilski republiki.

Izvirni dopisi.

Od sv. Duha v krškem okraju, 4. septembra. Krška občina obsega vso veliko faro Leskovec, vikarijat krški, in župnijo sv. Duha v Velikem Trnu s s Planino, pod faro raško. Pri tej obsežnosti pride pri županiji veliko dela. Situosti v uradovanju nastajajo tudi vsled take krajevne različnosti. Krško je mesto, Leskovečani so poljanci pri Savi, velikotrnski farani so vsi trdi hribovci, ki imajo malo njiv, še manj košenin, ter žalostno gledajo za umirajočimi vinogradi, katere rapidno uničuje sušica-peronospora in kolera-trtna uš. Kaj bo, ker vinogradi so glavna podpora obstanka in blagostanja tukajšnjih ljudi? Vino prodati, davke plačati, hrano in obleko si nakupiti, vsega je treba, pa kje denar dobiti?

Borijo se za kruh, vmes stradajo že od takrat, ko jim je peronospora in trtna uš napovedala brezupno vojsko. Žalostno! V žepu nič okroglega. To dobro vedó tukajšnje krčme, ker so oddali krčmarji svoje patente. Poprejšnja leta sta dva mesarja vsak teden k sv. Duhu meso vozila, od lanskega leta ni več nobenega. Naj bi še to bilo, a hujše je, da so tudi shrambe prazne, vinski hrami razpadajo, posoda prazna gnije, kupiti je noče nihče, in letos 23. avgusta je toča pobila po nekaterih krajih polovico pridelkov, kar jih je še zunaj. Huda zima, vsled katere je mnogo ozimnine pognilo, rja pomladi in po letu, in zdaj toča!

Naš Dolenjec se drži svoje rodne zemlje, kakor bi k nji prirastel. Ljubezen do domačega kraja je velika, odtod pride, da rad ne pobegne in se ne izseli, pač se tudi tolaži, da bode bolje, dasiravno ne vé, kako in kdaj.

Pri tako tužnih tukajšnjih razmerah čakajo stavbe na resna popravila, pa tudi na občutljive naklade. Nova farna cerkev pri sv. Duhu ni še do-delana, še zidovje ni zavarovano pred vremenskimi vplivi, ostrešje pri župnišču odpoveduje, mežnija razpada. Gospodarska poslopja pri župniji so v slabem stanju.

Šolskega poslopja nimamo. Šola za silo, dobro obiskovana, je v mežniji, v leseni, veliko premali in pretesni sobi. Kako pa je z novo farno cerkvijo?

Leta 1878 meseca oktobra okoli polnoči nastane huda nevihta. Treskalo in gromelo je, da je bilo groza. Strela udari v zvonik stare farne cerkve, odnese mu streho, podere zid, da padejo na tla vsi trije zvonovi, od katerih največji tehta sedem stotov. Mali se je popolnoma razbil, srednji je počen. Uro v zvoniku strela popolnoma razdene in raznese, tako tudi potrga vse, kar je bilo v cerkvi ob zidu. Orglje so dobili pred velikim oltarjem raznesene in potrte, da niso za nobeno rabo več. Poškodovana je tudi strela oltarje. Steklo po oknih, izvzemši jedno, ki je bilo slučajno odprto, je bilo vse razdrobljeno. Zvonik se je razrušil in padel na cerkev in jo skoro do polovice poškodoval; farna cerkev pri sv. Duhu postala je razvalina. Stara cerkev je bila itak pretesna in preostalo zidovje ni bilo vredno popravila, zato so začeli misliti na novo cerkev.

Upanje na vinograde in srčnost tedanjega g. župnika je bil začetek; toda smemo trditi, da pozneje bi se ne bilo nič pričelo, ko bi se bilo takrat opustilo. Pri zidavi se ni še nič ganilo, kar je takratni g. župnik odšel; kakor je pustil, tako stoji. Vse prizadevanje, pota, povpraševanje njegovih naslednikov je ostalo brez sadu. Če povprašamo tam, kjer mislimo, da bi nam mogli pomagati, dobimo odgovor: „Ni denarja; kadar bo denar, potem precej.“ Sami čutimo, da denarja ni lahko dobiti. Kaj bo, ker naša nova farna cerkev ni še toliko dodelana, da bi mogla čakati boljših časov. Zvonik ni dozidan, sega le do slemena cerkvenega, za silo je pokrit z opeko, ker pa imajo vetrovi na našem hribu hudo moč, odkriva ga pogosto.

Ker pri oknih ni omrežja, imamo malokatero okno popolnoma celo. Pri strehi ni žlebov, deževnica preveč udarja ob zid, po letu ga razmaka, po zimi celó zmrzne in mnogo škoduje neometanemu zidovju; tudi znotraj bo treba cerkev ometati, ker je mokrote vsa lisasta. Delajo se vedno novi, nepo-

trebni troški. Farna cerkev mora postati berčica. Razven klopj in oltarne mize manjka še vsa notranja oprava.

Tesar je rekel, da streha na župnišču še utegne viseti dve leti, potem bo treba na vsak način nove. Treba bo tudi šolskega poslopja fari. Kje dobiti denar?

V tej stiski se predrzne predstojništvo farne cerkve pri sv. Duhu v Velikem Trnu v imenu vse fare stopiti pred p. n. občinstvo z milo prošnjo, naj bi nam naklonilo nekaj milih darov, da moremo dozidati farno cerkev pri sv. Duhu v Velikem Trnu. Vsak še tako mal dar bomo hvaležno sprejeli.

Za vsak dar že naprej izrekamo najpriprčnejšo zahvalo, slavno vredništvo „Slovenca“ pa prosimo, da bi blagovolilo sprejemati darove za našo cerkev in jih sémkaj pošiljati. *) Zapisnik vseh darov se bode podpisal postavno ter hranil v farnem arhivu.

Predstojništvo farne cerkve pri sv. Duhu v Velikem Trnu, dne 31. avgusta 1891.

Peter Ogrin, župnik.

+ Martin Cerovšek, } cerkvena ključarja.
+ Anton Lavrenčič, }

Podpisal Josip Osana, organist, kot priča.

S slovenske meje, 6. septembra. Ne čudite se preveč tako nenavadni vsebini sledečih vrstic, katere so povzročili citati iz „Slov. Nar.“ v 192. številki „Slovenčev“. Vi ste sicer pisali gledé na ove citate: „Človeka kar smeh lomi, ko čita take bedastice“ — mene pa je lomilo čisto nekaj drugega, posebno ko sem bral stavke iz „Slov. Nar.“: „Če pregledamo vso dolgo vrsto narodnih društev, preverimo se, da klerikalna klika ne podpira nobenega drugega narodnega društva, nego „Slov. Matico“ in „Družbo sv. Mohorja“. To vse stane na leto le tri goldinarje. . . Vsak posveten rodoljub mora na leto žrtvovati najmanj desetkrat toliko, da ne govorimo o nekaterih naših velmožeh, ki na leto žrtvujejo po več stotin.“ — Gospod vrednik! Dobro ste sicer odgovorili na to (ne zamerite, ker ne najdem primerne imena), a zdi se mi, da tako tnalo zasluži hujši kic! Pa naj si bode. — Ne da bi se hvalil, ampak edino le z namenom, da podprem in potrdim vaše besede v odgovoru: „Zadnji kapelan na deželi v primeri s svojimi dohodki še danes več žrtvuje, kakor marsikateri kričar v radikalnem taboru“ — edino s tem namenom vam pošljem naslednji račun, ki naj priča, koliko je izdal kapelan. Gospodje „Narodovi“ naj si pripravijo požirek Koslerjevega piva, da njim to ime ne obliči v grlu, ki je nastopil svojo službo še le 10. maja t. l., od tega časa do meseca avgusta, tedaj v treh mesecih, v naroden prospeh. — Za tri shode podružnic sv. Cirila in Metoda vkup 13 glđ. 20 kr., pri katerih pa ni vračunjenega niti beliča od tega, kar sem porabil na potu. (Znabiti je dovoljeno pripomniti, da sem na prvi shod imel 3 ure, na drugega tudi toliko, na tretjega pa 5 ur.) Za slovenske molitvene bukvice, slovenske abecednike in še nekaj drugih bukvic in slovenskih podobice za šolarje izdal sem vkup tudi 13 glđ. 44 kr., z vsem tedaj 26 glđ. 64 kr. v treh mesecih! Razven tega izdal sem še marsikak goldinarček, ki bi ga tudi smel všteti med narodni davek. Da ob svojem času odštejem tudi oni maximum 3 glđ., ki ga „Slov. Narod“ v svoji milosti tudi „klerikalni kliki“ dovoljuje žrtvovati (!) za narod — da sem brez privoljenja „Sl. Nar.“ in „Slov. Sveta“ naročen tudi na „Rimskega Katolika“, in ne da bi prašal „Ljublj. Zvon“, celó na „Dom in Svet“, da me šteje tudi „Mir“ in celjska „Domovina“ med svoje naročnike: vseh teh velikih in malih grehov „radikalna klika“ mlademu, ako bolj všeč, „novopečenemu“ kapelanu se vé ne bode odpustila. Pa nič ne dé: samo usedite se, računite in mislite, in potem še le pišite, gospodje „Narodovi“, potem se vam pa ne bode treba jeziti nad mladimi kapelani!

*) Tej prošnji radi ustrežemo.

Op. vred.

Deželna učiteljska konferencija.

V Ljubljani dne 2. septembra.

(Druga seja.)

(Dalje.)

Druga točka konferenčne razprave je bila: Uredba šolskih knjižnic.

Poročevalc g. prof. L e v e c reševaje vprašanje, kako naj se osnujejo šolske knjižnice, sklicuje se najprej na učno upravo, ki se je že mnogo bavila

s to zadevo. Po § 71. učnega reda z dné 20. avg. 1870 mora vsaka šola imeti svojo knjižnico in učnega ministerstva razpis z dné 15. dec. 1871 poudarja, da je za povzdigo šolstva neizogibno potrebno osnovati šolsko knjižnico. Voditeljstva naj apelujejo na javno dobrodelnost, da se pridobé sredstva za osnovo in naraščaj knjižnic. Dné 10. febr. 1880 so v ministerskem razpisu jasna navodila o velikosti tiska, o vsebini spisov in o odgovornosti voditeljev gledé knjižnic. Revizijski ukaz z dné 16. dec. 1885 nalaga šolskim oblastvom dolžnost za posebno pažnjo na knjižnico in njih osnovo. V nekaterih kronovinah imajo po šolskih oblastih izdane zapisnike knjig, ali samo za šolsko, ali tudi za odraslo mladino. Knjižnice druge vrste posebno vzdržujejo vez med šolo in domom. Dunajski krajni šolski svet je dovoljeval izdatne podpore, in deželno šolsko oblastvo je v posebnem navodilu vse ukaze knjižnic se tikajočih priobčilo ter šolskim vodstvom dostavilo.

Ako naše ljudsko šolstvo v nekaterem obziru zastaja, velja to posebno o šolskih knjižnicah. V nekaterih krajih je izmed 20 ljudskih šol komaj 1, da ima dobro vrejeno knjižnico. Na ljubljanskih učilnicah je stanje knjižnic ugodnejše, ker mesto lepo skrbi za to. Govornik pa noče grajati deželnega šolskega sveta, ki je moral zadnjih 20 let mnogo drugih težav pri šolstvu premagati. Glavna zapreka je iskati v krajnih šolskih svetih, ki se večinoma ne smatrajo za izvršujoče organe, marveč mislijo, da morajo braniti interese občine proti ukazom c. kr. okr. šolskih svetov. Deželna učiteljska konferencija prosi, naj deželno šolsko oblastvo vsem krajnim šolskim svetom naroči, vstaviti vsako leto v šolski proračun prispevek za šolsko knjižnico in sicer po razmeri števila šolskih razredov.

V drugem delu svoje razprave reši poročevalec vprašanje: Kakšne knjige naj si šole omislijo za knjižnice? Tu treba v prvi vrsti skrbeti za imenik knjig primernih mladini; tak imenik naj bi dobili voditelji šol, da bi jim bila izbira olajšana.

Gledé na vsa ta razmotrivanja nasvetuje sledeče:

Deželna učiteljska konferencija izjavlja, da je osnova šolskih knjižnic, kakor jih ukazuje § 71. lit. h) šol. in učnega reda z dné 20. avgusta 1870, dalje minist. razpis z dné 15. sept. 1871 in na posled § 17. točka 13. deželnega zakona z dné 9. marea 1879, št. 13., tudi na Kranjskem, ker se je uredba takih knjižnic doslej zanemarljiva, po vseh ljudskih šolah, vzlasti pa po vseh večrazrednicah nujna in živa potreba.

Da se take knjižnice kmalu osnujejo, vzdržé in svojemu namenu primerno vredé, nasvetuje deželna učit. konferencija to postopanje:

I. Pri sestavljanju vsakoletnega proračuna za stvarne šolske potrebščine naj se vrstí določen znesek za knjižnico, za jednorazrednico 10 gld., za večrazrednico razmerno več.

II. Izdati je o šolskih knjižnicah priročno knjigo, katera obseza: a) Vse doslej o tem predmetu izdane zakonite predpise. b) Poučilo o vredbi in upravi šolske knjižnice. c) Imenik po treh starostnih vrstah razvrščenih, šolski mladini primernih knjig slovenskih, kakor tudi spisov takšnih slovenskih knjig, katere so šolska oblastva na podstavi minist. razpisa z dné 16. dec. 1885. l., št. 23.324, iz šolskih knjižnic izobčila.

III. Knjižničnim odsekom okrajnih učiteljskih konferencij je naročiti, da presojujejo vsako knjigo, namenjeno mladini, in svoje mnenje na višje mesto objavijo.

V glavni razpravi se nihče ne oglasi, pri nadrobni želi gosp. Bernard, da se k prispevku dostavi: „ki se izroči šolskemu voditeljstvu in se ne sme za drug namen porabiti.“

G. Spintre hoče imeti 30 gld. za jednorazrednice v proračunu, kar se ne podpira.

G. Bele priporoča dostavek: „in za odraslo mladino“; temu konferencija pritrdi.

Gosp. ravnatelj Senekovič je za ustanovitev stalne enote, ki bi presojala vse nove spise za mladino in svoje mnenje naznanila deželnemu šolskemu svetu.

G. profesor Levec ni za to; več oči več vidi in zagovarja svoj predlog, da naj odseki okr. učiteljskih konferencij knjige presojujejo. Debate se še vdeležijo delegati gg. Tomšič, Bezljaj, Senekovič, Bele in g. deželni predsednik sam. Večina je za centralizacijo. Gosp. Bezljaj stavi odložen predlog, naj se nadzornikom naroči, da to

vprašanje vsprejmo za predmet prihodnjih okrajnih učit. konferencij, kar pa se odkloni. Istotako pade prof. Levec predlog z 20 glasovi večine (tu ni bilo več vseh prisotnih), vsprejet g. Senekovičev, ki slove:

III. Visoki c. kr. deželni šolski svet se naprosi, da skliče stalen odbor izvedencev, ki z ozirom na minist. razpisa z dné 3. januarja 1883. leta, številka 13.456 ex 1882, in z dné 16. dec. 1885. l., št. 23.324, presodi vsako novo, slovenski mladini namenjeno knjigo ter poroča o nji c. kr. dež. šolskemu svetu.

Konec druge seje ob 12¹/₂ ure. Tretjo sejo napove g. prvomestnik na četrtek ob 9. uri dopoldne.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. septembra.

(Cesar in cesarica v Miramaru.) Kakor poroča „Trister Ztg.“, pripelje se presvetli cesar v noči od 16. do 17. t. m. iz Budimpešte v Miramar pri Trstu, za njim pa tudi presvetla cesarica iz Išla.

(Milost. gospod knezoškof lavantinski) se je v soboto v spremstvu preč. g. prelata in stolnega dekana Ign. Orožna odpeljal birmovat v Gor. Grad.

(Javni shod.) katerega je priredilo včeraj popoldne v Žužemberku „Kat. pol. društvo“, je obiskalo nad 280 volilcev iz žužemberškega in trebanjskega sodniškega okraja. Prostorni hodnik v župnijskem dvorcu je bil poln poslušalcev. Shod so počastili veleč. gosp. dekan iz Trebnjega, sedem gg. duhovnikov iz okolice, g. župan žužemberški, trgovec g. Jakob D'ereani itd. Točno ob 3. uri je društveni predsednik preč. gosp. kanonik Klun otvoril zborovanje s primernim nagovorom, nato je deželni poslanec g. Ignacij Žitnik poročal o delovanju deželnega zbora kranjskega, državni poslanec g. Fran Povše pa o delovanju državnega zbora. Poslušalci so živahno odobraval posamezne točke obeh poročil in pokazali veliko zanimanje za delovanje postavodajnih zborov. Pri posameznih navetih se je oglasilo več volilcev z raznimi prošnjami. G. dr. V. Gregbrič je govoril o koristi in potrebi krščanskih listov. Tudi ta govor je bil z odobravanjem sprejet. V imenu volilcev, je veleč. g. župnik M. Tavčar zahvalil odbor „Katol. polit. društva“, da je napravil ta shod, izrazil željo, naj bi poslance tudi v prihodnje po svojih močeh s podporo drugih somišljenikov delovala v prid svojih volilcev ter njima izreče popolno zaupanje, čemur vsi zborovalci z glasnim odobravanjem pritrdijo. Nato predsednik po 6. uri sklene zborovanje s trikratnim „živio“-klicem na sv. očeta in presvetlega cesarja. Govore objavimo v prihodnjih številkah. Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu.

(Umrl) je včeraj ob 1¹/₄ 12. uro dopoldne gosp. Beno baron Taufferer na svoji graščini pri Višnji Gori. Rodil se je dné 16. junija 1845 iz rodu Tauffererjev, ki so bili v 15. stoletju povzdignjeni v plemenitaški in l. 1687 pa v baronski stan. V svojem 16. letu je kot kadet vstopil v pešpolk kralj belgijski št. 27 in postal poročnik, po smrti starejšega brata Leodegarja pa se je odpovedal vojaški službi in prevzel gospodarstvo na svoji graščini. V juliju 1879 ga je kranjsko veleposestvo, katero je več let zastopal tudi v deželnem zboru, poslalo v državni zbor. On je bil pristaš nemške ustavoverne stranke, sicer pa miren in prijazen gospod. Pogreb bo jutri dné 10. t. m. ob 10. uri v Višnji Gori. N. v m. p.!

(Povodenj) v občinah Bela Peč, Rateče, Kranjska Gora in Dovje je naredila več kot 100.000 gld. škode. Gosp. deželni predsednik je izdal poziv, naj bi sorojaki kranjski po svojih močeh pomagali poškodovancem.

(Z Dobrne) se nam piše, da se število topličarjev zdatno krči, in sedaj biva tam samo še blizu sto oseb; dalje, da je znani gostilničar, gosp. Orosel, z voza padši ranil se na licu in čelu, vendar brez posebno nevarnih posledic; slednjič, da so v gozdu našli aa pol mrtvega prevžitnikarja Arliča Štroblovega, bivšega posestnika v Vrbi; bolehavi človek je namreč sam, brez tovarišev, pripravljaj drva in se z delom menda preveč vtrudil.

(V Zagrebu) je bilo te dni jako živahno. V nedeljo po 11. uri se je pripeljalo v Zagreb nad 1200 Slovencev, ki so bili sijajno sprejeti. Na kolodvoru so jih pričakovali mestni načelnik dr. Amruš, podnačelnik Stanković, grof Miroslav Kulmer in na tisoče občinstva. Veličasten je bil sprevod vseh društev po mestnih ulicah. Popoldne je bila v Maksimiru napovedana ljudska veselica, katero pa

je pokvaril dež. Ob polu 5. uri popoldne so se pripeljali Hrvatje in Slovenci iz Istre. Zvečer je bil komers v pevskega hramu. V ponedeljek dopoldne je bilo zborovanje „Zaveze hrvatskih pevskih društev“. Pri razdelitvi nagrad za najboljše skladbe je dobil naš rojak g. Fr. S. Vilhar prvo in drugo nagrado za pesmi „Hrvatskoj domovini“ in „Nočna pjesma“, tretjo je dobil g. J. Eisenhuth za pesem „Vihar“. Popoldne ob 4. uri je bil banket slovenskih in hrvatskih gostov.

(Okrajne zastope na Štajerskem) bi radi odpravili ali vsaj delokrog njihov omejili. To je „Tagespott“ izvedela iz deželnega odbora, ki pripravlja predloge za deželni zbor. Nekaterim gospodom v Gradcu baže ni všeč prevelika avtonomija okrajnih zastopov.

(Nevihita in toča.) S Prežganja v litijem okraju se nam piše: Minolo nedeljo popoldne ob 2. uri so se med gromom in viharjem pridrvili od jugozahoda temnosivi oblaki, nastala je tema, da v sobi ni bilo mogoče brati. Ulije se silovit dež s točo, ki je po njivah in vrtovih napravila mnogo škode. Mnogim družinam je toča vzela zadnji kosček kruha.

(Imenovanje.) Gospod Alfonz Pečnik je imenovan namestnim učiteljem za risanje na nemški državni obrtni šoli v Plznji.

(Osebnost.) Nadzornik ženske kaznilnice v Begunjah, g. Anton Zadnik, je dobil naslov in značaj kaznilniškega oskrbnika.

(Poroka.) Dné 15. t. m. se bode poročil v Gradcu gosp. dr. med in fil. Pavel Samassa z gospico Zofijo Baumgartnerjevo, ženin in nevesta sta oba iz Ljubljane.

(Pobegnil) je v ponedeljek kaznjenec Luka Merkužič, ki je delal pri kanalu v Slonovih ulicah. Beguna so še isti večer žandarji prijeli na Črnučah. — Dné 4. t. m. pa jo je popihal, kakor čitamo v nekem dun. listu, kaznjenec Ig. Dremota, po domače Primožek iz Poljan, z dela v dravski dolini. Zaradi roparskega umora je bil obsojen na smrt, a pomiloščen na 20 let zapora. Bil je letos že 16 leto na ljubljanskem gradu in bi bil morda letos pomiloščen in izpuščen. Beguna doslej še neso dobili.

(Izseljenci.) Poroča se nam, da se je v ponedeljek 30 izseljencev z Reke odpeljalo preko Hamburga v Ameriko.

(Samomor.) Dné 4. t. m. so našli petinsedemdesetletnega Janeza Tavčarja v gozdu blizu Soteske nad Škofjo Loko na drevesu obešenega.

(Zgrudil) se je včeraj na graškem kolodvoru vsled oslabilenja 58letni kovaški pomočnik Jožef Smolč iz Radovljice; prenesti so ga morali v bolnišnico.

(V knezoškofijsko semenišče lavantinsko) so nadalje vsprejeti še ti-le gospodje: Florijan Grejan iz Šoštanja, Vladimir Herle iz Solčave, J. Kozoderc iz Nove Štife pri Ptuj, M. Kurboš iz Št. Ruperta v Slov. Goricah, Jakob Palir iz Zibike, Jos. Pikel iz Celja in Fran Muršič iz Smarjete nižje Ptuja.

(Včerašnji prihod Čehov) v Zagreb se je moral odložiti do konca tega meseca zaradi nepredvidnih zaprek, osobito pa vsled nedostatka stanovanj. Za vsprejem Čehov se je osnoval poseben odbor, kateremu je na čelu g. beležnik Arnold.

(Nadvojvoda — bogoslovec.) Kakor olomuški listi poročajo, peča se nadvojvoda Evgen v Olomcu z bogoslovskimi študijami ter si hoče izbrati duhovski stan, in možno je, da nekateri v njem vidijo bodočega naslednika olomuškemu nadškofu. Nadvojvoda je zdaj stotnik v armadi; porojen je leta 1863 in je vnuk nadvojvode Albrehta in sin pokojnega nadvojvode Karola Ferdinanda.

(Delalsko podporno društvo) v Trstu priredi dné 13. t. m. veselico, pri kateri sodelujejo pevci „Slovenskega pevskega društva“. Začetek ob 6. uri, vstopnina 20 kr. — Spored veselice: 1. Jenko: „Naprej“, godba. 2. Sommer: „Valček“, godba. 3. Brajša: „Koračnica“, poje moški zbor. 4. Umeteljni ognji. 5. Iv. pl. Zajc: Finale iz opere „Nikola Šubić-Zrinski“, godba. 6. „* * *“ „Ladja“, osmospev. 7. Eisenhuth: „Večer na Savi“, valček, godba. 8. B. dr. Ivavie: „Pozdrav“, poje mešani zbor. 9. Umeteljni ognji. 10. Mozetič: „Kvadrilja po slov. napevih“, godba. 11. B. dr. Ivavie: „Slovenska pesem“, poje zbor. 12. Novotny: „Hitra polka“, godba. 13. Rieder: „Potpourri po slovenskih napevih“, godba. — Odprto je tudi kegljišče, kjer se igra na dobitke.

(C. kr. pošto-hranilnični urad) je potom okrožnice razposlal izkaz gledé prometa v mesecu avgustu.

Vložilo se je 653.448krat v skupnem znesku za 82.808.578 gld., od tega na Stajerskem 34.784krat za 3.729.169 gld., na Koroškem 10.331krat za 954.164 gld., na Kranjskem 8476krat za 742.117 gld., v Primorju 10.526krat za 1.215.520 gld., v Dalmaciji 2871krat za 252.995 gld.; a vrnili so 182.139krat skupaj za 81.775.071 gld., od tega na Stajerskem 5711krat za 1.936.903 gld., na Koroškem 1493krat za 309.618 gld., na Kranjskem 1134krat za 190.012 gld., na Primorskem 3202krat za 1 mil. 36.702 gld., v Dalmaciji 370krat za 47.537 gld. Od dne 12. januarja 1883 do konca minulega meseca se je po državi vložilo 38.928.569krat v znesku za 4.451.574.092 gld. 85 kr., vrnilo pa 11.218.187krat za 4.391.498.016 gld. 59 kr., tako je v blagajnici preostalo čistih 60.076.076 gld. 26 kr. Med povračili je 16.160.685 gld., za kar je urad vložnikom na željo kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V prometu nahaja se 9639 knjig-rentovnic v vrednosti 11.981.250 gld., potem 830.015 vložnic in 18.922 čekovnic. Srojo knjižico je zgubil neki vložnik v Ljubljani, vredna je 78 kr., nekdo pa v Braslovčah v vrednosti 135 gld. 5 kr.; novo knjigo-vložnico bode prvi dobil dne 21. septembra, drugi pa dne 14. septembra. Neuradni del okrožnice objavlja podatke o poštni branilnici na Ogerskem, Francoskem, Taljanskem in ob onej na Kanadi pak na Nizozemskem.

Telegrami.

Višnja gora, 8. sept. Baron Taufferer je danes ob četrta na 11. uro umrl.

Schwarzenau, 7. septembra. Danes so bile zadnje vojaške vaje od 8. do 10. ure. Avstrijski in nemški cesar sta izrazila svoje popolno priznanje častnikom in moštvu. Nemški cesar se je odpeljal ob 3/4 12. uro v Monakovo, saksonski kralj in princ ob 2. uri popoldne, nekaj minut pozneje cesar Franc Jožef na Dunaj.

Ceni, dokaj trpežni
„Štefanije modreci“
dobiti so v veliki izbiri pri (4—1)
M. PODKRAJŠEK,
špitalske ulice, Ljubljana.

Dijaki
se vsprejmó pod ugodnimi pogoji na
hrano in stanovanje
pri poštenej v sredi mesta blizu šol stanujočej redlini.
Natančneje se izve v prodajalnici gospé **Ane Hofbauer-jeve**, Gledališke ulice št. 4. (1349) 4—3

Predposlednji mesec.	Velika loterija <i>praške razstave.</i>	Predposlednji mesec.
Glavna dobitka (1201 2)		
100.000 gld., 50.000 gld.		
priporoča		
Srečka po 1 gld.	J. C. Mayer.	Srečka po 1 gld.

Galgooz, 9. septembra. Cesar prišel je danes dopoldne. Na kolodvoru vsprejeli so ga nadvojvoda Friderik, ministerski predsednik Szapary, minister Fejervary, višja duhovska oblastva in več poslancev. Ljudstvo ga je navdušeno pozdravljalo. Cesar podal je nadvojvodi roko, nagovoril navzoče škofo in poslance.

Dunaj, 8. septembra. Grof Taaffe se je včeraj pripeljal na Dunaj in bil od cesarja vsprejet v daljši avdijenci. Pravosodni minister se je odpeljal v Krakov.

Dunaj, 9. septembra. Cesar, nadvojvode Karol Ludovik, Albreht, Viljem, Rainer, Josip in Ferdinand odpotovali so k manevrom v Galgoc.

Gradec, 9. septembra. Dr. Zistler, ki se je na izletu v Hochschwabskem gorovju s sinom prekucnil, pride zvečer v Gradec z mnogimi pa ne nevarnimi ranami.

Berolin, 9. septembra. Nadvojvoda Rainer je imenovan šefom nižjereškega fasilijerskega polka.

Marseille, 9. septembra. Po noči po zadnji predstavi so se podrle stopnice v cirkusu. 24 oseb je ranjenih, mnogo pa le lahko opraskanih.

Peterburg, 9. septembra. Glad se po gubernijah strašno širi.

Carjigrad, 8. septembra. Uradno poročilo trdi, da bode tudi nova vlada zasledovala dosedanje politiko nasproti evropskim državam.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenice 10 kr. (300—180)

Dva ali tri dijake
vzame prihodnje šolsko leto na v stanovanje in na hrano — upokojen učitelj. — Več se izve pri vredništvi tega lista ali pa v bliži na sv. Petra cesti št. 91, prvo nadstropje, v Ljubljani. (8—7)

Št. 15.737.

Tuji.
5. septembra.
Pri **Maliču**: Hohn, inženir; Skoupi, logar, in Teljan, zasebnik, iz Kočevja. — Lunzer, Muek, Bluhack, trgovci, z Dunaja. — dr. pl. Marchesetti, musealni ravnatelj, s soprogo, in Mautner, trgovec, iz Trsta. — Bognar, podpolkovnik v pok., in Scheidl, stotnik v pok., iz Gorice. — Globočnik, notar, iz Kranja. — Ivana in Evgenija Löschnig iz Celovea. — Bežek, notar, iz Tržiča. — Morawetz s soprogo iz Lvova. — Jelusič, logarski uradnik, iz Sinja. — Strobl iz Požuna. — Volčič, sod. pristav, s soprogo, iz Lazov. — Ungl, inženir, iz Litije. — Brettschneider, zasebnik, iz Zagreba. — Hohn, trgovec, iz Budimpešte.
Pri **avstrijskem caru**: Selben in Spiegler z Dunaja. Juvanz iz Rateč.
Pri **bavarskem dvoru**: Faidiga, trgovec, iz Sodrčice. — Russ, trgovec, iz Ribnice.
Pri **južnem kolodvoru**: Krail in Brand iz Be-ljaka. — Starovašnik iz Lesc. — Vavken, poštar, iz Cirkelj. — Fejer, tajnik, iz Budimpešte. — Ottomar s soprogo iz Linca. — dr. Kladva, sod. pristav, iz Bistrice. — Witasek iz Pulja.

Umrli so:

5. septembra. Frano Kozirnik, delavčev sin, 2 meseca, Tržaška cesta 35, katar v črevih.
6. septembra. Amalija Mittermajer, delavčeva hči, 2 meseca, Rožne ulice 39, akutni katar v želodcu.
V bolnišnici:
3. septembra. Helena Mrzlikar, gostija, 62 let, jetika.
V vojaški bolnišnici:
4. septembra. Mihael Nemeč, lovec, 22 let, legar v črevih.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
		razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	735 5	18 0	si. zapad	oblačno		
7. u. pop.	736 3	20 8	sl. vzh.	del. oblach.	0-1	
9. u. zveč.	738 0	16 1	..	jasno		
7. u. jut.	73 92	14 4	brezv.	brezv.		
8. u. pop.	73 94	21 6	jvzhod	del. oblach.		
9. u. zveč.	74 04	15 6	vzhod	jasno		

orednja temperatura obeh dni 18 3°, in 17 2°, oziroma za 2-8° 1-9° in nad normalom.

Razglas. (1354) 3—1

V zmislu § 6 zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121 drž. zak.) se naznanja, da bo

prvotni imenik porotnikov za 1892. l. od 10. do 17. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor.

Porotniškega posla so po § 4 omenjene postave oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsegar;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik zá-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobji kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
7. dan septembra 1891.

Dunajska borza.

Dne 9. septembra.		
Papirna renta 5%, 16% davka	90 gld.	65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	90	50
Zlata renta 4%, davka prosta	109	85
Papirna renta 5%, davka prosta	101	96
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1009	—
Kred tne akcije, 160 gld.	277	75
London, 10 funtov strl.	117	10
Napoleonor (20 fr.)	9	31
Cesarski cekini	5	56
Nemških mark 100	57	55

Dne 7. septembra.		
Ogerska zlata renta 4%	103 gld.	— kr.
Ogerska papirna renta 5%	100	50
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147	50
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	180	—
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97	—
Zastavna pisma	100	40
Kreditne srečke, 100 gld.	185	25
St. Genois srečke, 40 gld.	60	—

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld.	75 kr.
Avstr. rubežnega križa srečke, 10 gld.	17	30
Rudolfove srečke, 10 gld.	20	—
Salmove srečke, 40 gld.	59	—
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152	75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2712	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101	25
Papirni rubelj	1	24 1/2
Laških lir 100	46	95

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za natančnejše glavne priporočamo:
4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev
se dobi z jedno
ogersko hipotečno promeso
à 1 1/2 gld. in 50 kr. kolek.
Žrebanje že dne 15. septembra!